

РЕШЕНИЕ

№ 2987

гр. София, 10.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **1426** по описа за **2021** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на Министерство на културата, против Решение № 20246885/09.11.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав, постановено по НАХД № 431/2020 г. С решението е отменено издаденото от заместник-министър на културата **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 6409/13.11.2019 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция, в размер на 2 500 лева, за нарушение по чл. 97, ал. 1, т. 5, предл. трето от Закона за авторското право и сродните му права

Недоволен от решението касаторът го оспорва като неправилно, поради нарушение на материалния закон и допуснати нарушения на процесуалните правила – касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, но възраженията по същество са за това, че случаят не е маловажен, както е приел районният съд. В съдебно заседание касаторът не е представляван. С касационната жалба е заявено искане за юрисконсултско възнаграждение и възражение за прекомерност на адвокатското.

Ответникът не е представлява. С писмен отговор оспорва касационната жалба и претендира възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на

касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като съобрази доказателствата по делото, възраженията на касатора и мотивите на въззивния съд, намира следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен с чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

На основание чл. 218, ал. 1 АПК касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон, касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател. В резултат на извършената служебна проверка Съдът приема, че оспореното решение е валидно и допустимо.

С Наказателно постановление № 6409/13.11.2019 г. [фирма] е санкционирано за това, че на 22.02.2019 г. в [населено място], в търговски обект – магазин „А. кафе“ използва, чрез публично изпълнение на звукозаписите: 1. “ОК”, в изпълнение на R. S. feat J. В., с носител на продуцентските права [фирма] - член на сдружение „П.“; 2. “A.’t N. (L. me better)”, в изпълнение на F. J. feat J. Т., с носител на продуцентските права „Ю. мюзик“ - Румъния, член на сдружение „П.“; 3. “Р.”, в изпълнение на J. В., L. Р., L. S., с носител на продуцентските права „Ю. мюзик“ - Румъния, член на сдружение „П.“, без необходимото по закон съгласие на носителите на продуцентските права или представляващата организация за колективно управление на продуцентски права, предвидено в чл. 86, ал. 1, т. 3, пр. 1, вр. чл. 72, т. 2 ЗАПСП. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 97, ал. 1, т. 5, предл. трето от ЗАПСП.

За да отмени наказателното постановление, съставът на въззивния съд е преценил за доказано извършването на нарушението, както и че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените със ЗАНН процесуални правила. Съдът обаче е отменил постановлението, като е приел, че се касае за маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН и подробно е мотивирал този извод.

К. съд изцяло споделя основанията на районния съд да приеме маловажност на случая и мотивите, с които е обоснован извода си, вкл. за наличието на смекчаващи административнонаказателната отговорност обстоятелства. Твърдението на касатора за „презумиране на неблагоприятни последици, за установения обществен ред“ е неоснователно. Обществените отношения, уредени със ЗАПСП като цяло представляват част от установения, т. нар. „правов ред“, но засягането му в случая е абстрактно, косвено, понеже предмет на специалния закон са отношенията, свързани със създаването и разпространението на произведенията на литературата, изкуството и науката, и пряко засягат авторите на тези произведения. Засягането е свързано с това, че за разпространяването (ползването) на посочените произведения авторите, както и организациите за колективно управление на права следва да получават съответни възнаграждения в пари. Въззивното решение е правилно и не са налице касационни основания за отмяната му.

С оглед неоснователността на касационната жалба и на основание чл. 63д, ал. 1, ал. 2 ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение, в размер на 405 лева. Този размер Съдът определя, като се съобразява с възражението на касатора за

прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение 600 лева, и на основание чл. 18, ал. 2, вр. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горните съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София-град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20246885/09.11.2020 г. на Софийския районен съд, НО, 105^{-ти} състав, по НАХД № 431/2020 г.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА да възстанови на [фирма] – ЕИК:[ЕИК] заплатеното възнаграждение за адвокат, в размер на 405 лв. (четирисотин и пет лева)

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: